



Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν

## ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄψω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνιντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲ στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαὶ δὲν εἶνε δεχτὰς. Γιὰ κάθε γωστοποῦσαι πληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

### ΣΑΛΟΝΙ ΦΡΕΑΡΙΤΟΥ.

Ἢτὲς ἦρθε σπῆτι μου μ' ἓνα σύνταγμα διαδόλων, Φρεαριστῶν δηλαδή, ἐκεῖνὸ τὸ κακὸ ζιζάνιον ὁ Κακούσης καὶ ἄρον ἄρον μὲ κουβάλησε στὸ σπῆτι τοῦ Φρεαρίτη μας.

Ἦτανε γεμάτο ὄλο ἀπὸ διαλεχτὸ κόσμο καὶ γραμματιζούμενο, κάπου κάπου ὁμως γυάλιζε καὶ κἀνένα τουζούκι Πλακιώτικοῦ Ψυριώτικο. Ὁ γέρο Φρεαρίτης θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας ἐγένε τὸρα τῶν γεράματα τέλειος σερβιτόρος τοῦ καπνοῦ

Μὲ κάθισε ἀπάνω σὲ μιὰ πολιθρόνα κουνητὴ καὶ ἄρχισε τὴ δημογορία.

Ὅλοι ἔχασκαν. Καὶ ποῖος τολμᾷ νὰ μιλήσῃ, ὅταν μιλᾷ ὁ γέρο Πρύτανις καὶ Φαλαγκέρχης. Τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο ἔπερνε καὶ εἶδνε. Ποῦ νὰ θυμηθῶ ὅσα εἶπε. Ἐχασκαν ὄλοι, ἔχασκα καὶ ἐγὼ. ἀπὸ τὸν πολλὴ δὲ θαυμασμὸ ξέχασα πῶς καθόμουνα ἐς πολιθρόνα κουνητὴ καὶ μου ξέφυγαν τὰ ποδάρια καὶ κόντεψα νὰ κάνω ζευγάρι μὲ τὴ μύτη στὸ πάτωμα.

Μεῦκανε ἐντύπωσι μιὰ δασκαλικὴ κατεργαριὰ τοῦ Φρεαρίτη. Ἀπάνω στὰ τραπέζα τῆς μέσης εἶχε σκεπάσματα. Ἐέρεστε γιατί; Γιὰ νὰ μὴ μποροῦν οἱ κύριοι ψηφοφόροι ν' ἀκουμπήσουν ἀπάνω τὰ τσιγάρα τους καὶ κάψουν τὰ τραπέζα, καθὼς ἔχομε τὴν ὠραία συνήθεια. Ἀλλὰ δὲν ἦτανε μόνον αὐτὸ, δὲν εἶχε τὸ ἐλάχιστο οὔτε πιατάκια ποῦ ρίχνουν μέσα τὴ τσιγαροσκόνη, ἐνῶ κοπνὸς ὑπαρχε μπόλικος.

Τὸ σαλόνι τοῦ Φρεαρίτη δὲν εἶναι σαλόνι ὑποψηρίου, ἀλλὰ σαλόνι διδασκαλίας, ὅποιος πάει ἐκεῖ, πάντοτε θὰ βγῆ μὲ λίγη γνῶσι παραπάνω. Τὰ πάντα σὲ εὐταξία, φωναὶς καὶ ἀντάρας καὶ χαύθραις τῶν ἰουδαίων δὲν ὑπαρχαν. Ὁ δάσκαλος μιλᾷ. Σιγὴ τοῖς πᾶσι.

Τὴ ἰδέαις ἔχει γιὰ τὴ διοίκησι τοῦ δήμου θὰ σὲς τῆς πῶ ἄλλοτε, ὅταν θάρθωμε εἰς τὴν ἀνάπτυξι τῶν ἰδεῶν κάθε δημάρχου, ἔχει ὁμως ἓνα μεγάλον παράπονον ἐναντίον τοῦ δημάρχου μας γιὰ μιὰ κατεργαριὰ πούφτιασε, καὶ τὴν ὁποία ἄμα πῶ ἀκουσα, ἐπαψα πλέον νὰ ἔχω τὴν ἰδέα, ὅτι ὁ Σούτσος εἶναι κουτὸς, ὅπως τὸν λένε. Καὶ ἀκουστὴ τὴν.

Ὁ Σούτσος, εὐγανε κάτι ἐφημερίδες ποῦ βρίζουν τὸν Μελεζ,

ὁ ἴδιος πάλι Σούτσος εὐγανε ἄλλαις ἐφημερίδες ποῦ ὑπερασπίζονται τὸ Μελεζ καὶ βρίζουν τὸν Φρεαρίτη, εἰς τρόπον ὥστε νὰ νομίζῃ ὁ ἓνας πῶς τὸν βρίζει ὁ ἄλλος, χωρὶς νὰ χυνοῦν χαμπάρι ὅτι ἄλλος βγάζει αὐτὰ τὰ μανιφέστα, ὅλος δὲ ὁ σκοπότου ἦτανε, — γιατί τὸρα ἀνακαλύφτηκε ἡ πομπειὰ — νὰ βανη τοὺς δυὸ νὰ φαγωθῶν, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, ὅταν δυὸ μαλόνοῦν, ὁ τρίτος ὀφελεῖται τοὺς ἀρπάζει τὴ σκούφια καὶ φεύγει.

Ἔτσι θέλησε νὰ τὸ πᾶν καὶ ὁ Σούτσος μας, νὰ βανη τοὺς δυὸ νὰ φαγόνωνται καὶ ν' ἀρπάξῃ αὐτοὺς τὴ δημαρχία, ἀλλὰ τὸν τσάκωσαν στὰ πράσα, καὶ ὡς καθὼς φημιεταί ὁ Φρεαρίτης καὶ ὁ Μελεζ θὰ κάνουν συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν ἐναντίον τοῦ Σούτσου, καὶ καλλίτερα ἔχουννὰ βγῆ ὁ Μενιδιάτης παρὰ αὐτοὺς. ἀλλὰ θαρρῶ πῶς πᾶν οἱ κόποι τοὺς στὰ γαμίνα, γιατί ἐπὶ τὸ παρὸν, ὡς ἀκούω νὰ λέν, ὁ Σούτζος τραβᾷ μπρός, ἀλλὰ δὲν ξέρομε τί θὰ γεννήσῃ ἡ αὐριανὴ μέρα. Σήμερον θὰ πᾶω στοῦ Μελεζ καὶ θὰ σὲς περιδιχγράψω τὴ Κυριακὴ καὶ αὐτονοῦ τὸ σαλόνι.

### Δημοτικὸ Σόμβουλο:

ἄξιοι τῆς τιμῆς, καὶ ἂν τίς θέλετε.

Χατζὴ Δημητρίου, Τιμολέων Λούης, Ἄθ. Σ. Κατσανδρῆς, Ἰω. Δέδες, Λ. Μεταξᾶς, Ἰω. Μπούκης, Ἄλ. Μαρινόπουλος, Θεμ. Κολιάτσος, Δημ. Κούζης, Ἀθανασιάδης, Οριγώνης, Π. Μωραΐτινης, Εἰρ. Βακράτσας, Σπάθης, Σηλοδριώτης, Γεράσιμος, Μπούτσος, Σακελλαρόπουλος.

Καὶ μὲτρο στὸν

Λάμπρο

τὸν ἀρχαιοκάπηλο.







και υπερκασιστης βρέθηκε να γίνη ο άγριος Πλαταμῶνος, και αυτός να ἦναι διευθυντής τῆς Ριζαίου σχολῆς !

Ἄλλ' ἔχει δίκαιο, διότι, τί περιμένετε ἀπό ρασιφορεμένο που ὅπως λέν, ἔχει ντανάγιας στά χέρια.

Οἷον τό παρελθόν, τοιοῦτον και τό παρόν και τό μέλλον.

Ὅτι δηλαδή άνθρωπος ἦτανε ὁ άγριος Πλαταμῶνος στά παληά του νειάτα, τέτοιος εἶναι και τώρα και τέτοιος θά ἦναι μέχρι τέλους. Ἄμην.



Τσομπουσι Μελά στη ταβέρνα τοῦ Μπούτρου.

**Γιά να σου πῶ, κυριε ;**

— Τί αγαπάτε ;

— Πάμε πάρα πέρα και κάτι ἔχω να σου πῶ. Ἄπο ποῦ εἶσαι, και τί κάνεις και πῶς βρίσκεσαι δῶ ;

— Εἶμαι ἀπο κει που εἶμαι, κάνω υπηρεσία και εἶμαι στρατιώτης και ἔχω ἄδεια ἀπόψε και φορῶ πολιτικά και ἦρθα στο πανηγύρι τῆς ἁγίας Τριάς. Τί αγαπάτε ;

— Πάμε πάρα πέρα και κάτι θά σου πῶ. Αἶ, τί ἔχεις ἀπάνω σου, δός μου κανένα τάλλαρο να σ' ἀμολάρω.

— Ἐμέ ; και με ρωτᾷς αν ἔχω ;

— Ἐχεις δέν ἔχεις πρέπει να μου δώσης, ἀλλοιῶς, μέσα κερατά, λωποδύτη, θαρρεῖς πῶς δέν σε γνωρίζω γῶ ;

Και στον ἀρχίζει στῆς παπαλαιάς.

Ποῖος ἦτανε αυτός ; Ἐνας ἀρχικλητήρας ὁ ὁποῖος συλλήψε ἕνα στρατιώτη στο πανηγύρι τῆς ἁγίας Τριάς με τὰ πολιτικά και με ἄδεια, και τοῦ γύρευε τραμποῦκο, και τὸν μπαρκάρισε στο Ἐχτο, ἀφοῦ δέν εἶχε να τοῦ δώση, και τοῦδωκε παπαλαιάς, και πήγε και τὸν εὔγανε ἕνας ἀξιωματικός τοῦ Φρουραρχείου.

Ζητᾷτε τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχικλητήρα ἀπο τὸν ὑπαστυόνο τοῦ Ἐχτου και ὁ ὑπαστυόνος λέει ἄλλου βρέχει, ζητᾷται ἀπο τὸν διευθυντή, και ὁ διευθυντής λέει, — Πολύ καλᾶ, θά φροντίσω.

Και ἡ μεγάλη του φροντίδα εἶναι ἡ μεγαλειότερη ἀφροντισία του. Τώρα δέν μᾶς μένει ἄλλο παρὰ να μᾶς πιάνουν κάμποσοι παληοκλητήρες και ἀντις για φύλαξι να μᾶς ξεγυμνόνουν.

Θά μου πῆτε εἶναι δίκαιο να προσβλήνωνται ὅλοι ἡ κλητήρες για ἕνα δυο μασκαράδες ; Ὁχι, ἴσα ἴσα αυτό εἶναι. Ὅτι λίγοι μπιρμπάντες ρεζίλευουν ὅλο τὸ σῶμα τῶν κλητήρων. Και ποῖος εἶναι αυτός ὁ κλητήρας, ὁ σουφροποιός ; Δέν πῶς εἶναι ὁ Κωνόραος, ὁ διαβόητος τοῦ Ἐχτου, ἀλλὰ ὁ ἀνθρώπος μπορεί και να μὴ ἦναι, ἀλλὰ δέν μπορεί παρὰ να ἦναι, και τέλος πάντων ὁ ἐπὶ τῆς μυστικῆς μου ἀστυνομίας ὑπουργός ἀπολύθηκε και θά τὸν εὔρη.

Κυριε διευθυντή, λαβε, σᾶς παρακαλοῦμε τὸν κόπο να διαμπάσης μιὰ μουτζα εἰς τὸν ἀρχικλητήρ σου πρωτοκλέφταρο. Να πιάνης τοῦς λωποδύταις τοῦ δρόμου ξέρεις και

τοῦς ἀνακαλύψτεις, να πιάνης τοῦς ἐντὸς μέσα τῆς ἀστρονομίας κ' ερτοκλητήρας κάνεις πῶς δέν ξέρεις ;

Πάτησε τὸ ποδάρι σου γτὲ ν' ἀνακαλύψης ποιός εἶναι, διότι ἐδῶ δέν πρόκειται για τῆ κλεψιά ἐνός πολίτη, ἀλλὰ περὶ βδλων, γιατί αν πάρουν θάρρος αυτοὶ λίγοι κλητήρες σου θά μᾶς κλέψουν και τῆς γυναϊκῆς μᾶς. Νενόηκας ;

**Κύριε διευθυντή,** τίποτα δέν ἔκανες οὔτε για τὰ παρόνα τῶν στρατιωτῶν τῶν παραπηγμάτων, οὔτε για τὸ χασάπικο που σου ἔστειλα τὰ γράμματα.

Οἱ πολίταις και οἱ στρατιωτῆς σε εὐχαριστοῦν για τὴν ΜΗ ἐκπλήρωσι τῶν καθήκόντων σου, δια τούτο και ἄπαντα ταῦτα πάντα ἀναλαβαίνω τὰ καθήκοντά μου δημοσιεύοντας ὡς καθὼς εἶπαμε, οὔλα τὰ πάντα τὰ παραπονα τῶν πολιτῶν χάριν και πρὸς τιμῆ σου, σημείωσε ὅτι περὶ βασιλέα πλέον δέν γράφω ὥστε να πέσω και πάλι στα χέρια σου και μοῦ ἀλλάξης τῆ μπιστη στο Ἐχτο, και να φωνάζη ἕνα κνῶδαλο βοηθός.

— Τὸν ἔφεραν αυτόν τὸν κερατὰ τὸν συντάχτη και ποῦ τὸν ἔχουν ;

Και να ἀπαντᾷ τὸ νευρόσπαστο ὁ κλητήρας.

— Μάλιστα εἶναι στο μπουτροῦμι.

— Πολύ καλᾶ, ἄστε τον να ρεψῆ τὸν κερατὰ.

Θά σᾶς δείξω γῶ ὅμως ἀπο που βαζουν τὰ κερατα.

Ἐχει ὁ Θεός. Δέν θά ἦσαι πάντα διευθυντής, θά ἔρθη και ἡ ἀράδα τοῦ χαμάλη Λαοῦ και τότε μετροῦμαστε, και τότε θά δοῦμε αν ἡμεῖς εἶμαστε μαγκούριδες ἡ οὐ. Ἄντι.



Ζήτω και τοῦ Μεριδιάτη.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην βρελιῶν κενῶν ἀπο ρετσινάτο μεταχειρισμένων μὲν, ἀλλ' ἐν καλῆ κτκστᾶσει, και εἰς τιμᾶς μετριάς, ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατᾶστημα τοῦ κυρίου Βασιλείου Τρίπου ἀντικρῶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ζητοῦνται ξυλογράφοι δια τᾶς ξυλογραφίας τοῦ Παλιανθρώπου, ἀρξᾶν κοντάν.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ κ. Τρίμη πωλοῦνται ἐντυποὶ διορισμοὶ τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὰς κάλπας, ὅλων τῶν ὑποψηφίων.

Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων πωλοῦνται λεξικά τοῦ Γαζῆ και ἄλλα βιβλία.